

<https://printo.it/pediatric-rheumatology/RS/intro>

Juvenilni idiopatski artritis

Verzija 2016

1. ŠTA JE JUVENILNI IDIOPATSKI ARTRITIS?

1.1 Kakva je to bolest?

Juvenilni idiopatski artritis (JIA) je hronična bolest, koju karakteriše neprekidna upala jednog ili više zglobova. Osnovno obeležje upale zgloba - artritisa je bol, otok i ograničen pokret. «Idiopatski» znači da ne znamo uzrok koji dovodi do upale. «Juvenilni» u ovom slučaju označava da se simptomi bolesti javljaju pre 16. godine.

1.2 Šta znači «hronična» bolest?

Za bolest se kaže da je hronična, kada odgovarajuće lečenje ne dovodi do oporavka i izlečenja, već samo do poboljšanja simptoma i laboratorijskih analiza.

To znači da nakon postavljanja dijagnoze, ne možemo tačno da predvidimo koliko dugo će dete da boluje.

1.3 Koliko je bolest česta?

JIA je retka bolest i javlja se kod oko 1-2 dece od 1000 zdrave dece.

1.4 Koji su uzroci nastanka bolesti?

Imuni sistem nas štiti od infekcija koje mogu da izazovu različiti mikrobi kao što su virusi i bakterije. On je u stanju da razlikuje šta je "strano" organizmu i potencijalno opasno što treba da bude uništeno, od onoga što je urođeno i sopstveno.

Veruje se da je hronični artritis posledica poremećenog odgovora našeg

imunog sistema koji delimično gubi sposobnost da razlikuje "strane" od "sopstvenih" ćelija i zato napada delove svog tela, dovodeći do upale u ovom slučaju unutrašnje ovojnice zglobova. Zbog toga se bolesti kao JIA zovu «autoimunske», što znači da imuni sistem reaguje protiv sopstvenog organizma.

Međutim, kao i većina hroničnih upalnih bolesti kod ljudi, tačan mehanizam koji dovodi do JIA nije dovoljno poznat.

1.5 Da li je JIA nasledna bolest?

JIA nije nasledna bolest i stoga se ne prenosi sa roditelja na decu. Međutim, postoje neki nasledni faktori, većinom još neotkriveni, koji osobu čine podložnom da se razboli. Naučnici se slažu da je bolest rezultat kombinacije genetske sklonosti i izlaganja faktorima spoljne sredine (verovatno infekcijama). Čak i kada postoji genetska sklonost, retko se dešava da u istoj porodici dvoje dece oboli od JIA.

1.6 Kako se postavlja dijagnoza?

Dijagnoza JIA se postavlja na osnovu prisustva i trajanja artritisa uz isključenje drugih bolesti na osnovu podataka koje daje bolesnik ili roditelj (anamneza), fizičkog pregleda i laboratorijskih testova.

Dijagnoza JIA se može postaviti kada bolest počne pre 16. godine, kada simptomi traju duže od 6 nedelja i kada se isključe druge bolesti kod koji se upala zglobova može javiti kao deo kliničke slike uz druge simptome.

Period od 6 nedelja je potreban da bi se isključile druge forme kratkotrajnog artritisa kao što su artritis koji prate različite infekcije.

Termin JIA podrazumeva sve oblike trajnog artritisa nepoznatog uzroka koji počinju u detinjstvu.

JIA uključuje različite oblike artritisa koji su jasno definisani (vidi kasnije).

1.7 Šta se dešava u zglobovima?

Sinovijska membrana je tanak, unutrašnji omotač zglobne kapsule koji u toku artritisa postaje mnogo deblji, jer se u njoj nakupljaju upalne ćelije te dolazi do povećanja količine sinovijske tečnosti unutar zgloba. To dovodi do otoka zgloba i mekih tkiva oko njega, bola i ograničenja

obima pokreta zgloba. Karakterističan znak upale zgloba je ukočenost, koja se javlja nakon produženog odmora. Ukočenost je naročito izražena ujutru (jutarnja ukočenost).

Dete često pokušava da smanji bol, zato drži zglob u položaju između potpuno opruženog i zgrčenog položaja, tj. između fleksije i ekstenzije. Taj položaj se zove «antalgičan» i to je položaj u kome se bol najmanje oseća. Ako se ovo stanje održava tokom dužeg perioda (obično duže od 1 meseca) taj abnormalni položaj dovodi do skraćanja (kontrakture) mišića i tetiva što dovodi do fleksije (zgrčenja) zgloba.

Ako se bolest ne leči na odgovarajući način, upala može da dovede do oštećenja zgloba na dva načina: sinovijska membrana zadeblja i stvara formaciju koja se zove sinovijski panus. U toku procesa zapaljenja oslobađaju se velike količine različitih supstanci koje oštećuju zglobnu hrskavicu i kost. Na rentgenskom snimku ove promene se prikazuju kao rasvetljenja u kostima i nazivaju se koštane erozije. Održavanje zgloba u antalgičnom položaju dovodi do gubitka mišićne mase-atrofije, istežanja ili skraćanja mišića i mekih tkiva što dovodi do fleksione deformacije.